

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2039/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ из Београда, чији је пуномоћник Марко Јоксић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1282/2020 од 04.02.2021. године, у седници одржаној 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1282/2020 од 04.02.2021. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1282/2020 од 04.02.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2009/18 од 26.11.2019. године, у ставовима првом и другом изреке, тако што је поништено као незаконито решење туженог број .. од 03.02.2016. године, а тужени обавезан да тужилци исплати 2.000,00 динара, са каматом од 10.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужилци на име накнаде трошкова поступка исплати 128.300,00 динара, са каматом од извршности до исплате, а захтев за исплату камате на досуђени износ трошкова од доношења одлуке до извршности, је одбијен. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужилци на име трошкова жалбеног поступка исплати 36.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију на основу члана 403. у смислу члана 407. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 441. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП у радном спору, ревизија је дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се у овој врсти спора тужбени захтев односи на новчано потраживање, дозвољеност ревизије се цени према одредби члана 403. став 3. ЗПП, па ревизија није дозвољена уколико вредност

предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Тужбом поднетом 31.03.2016. године, тужила је тражила поништај решења о новчаном кажњавању и исплате обустављеног износа зараде од 2.000,00 динара. Побијаном другостепеном пресудом преиначена је првостепена пресуда и одлучено о захтеву тужиле.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о оцени законитости решења о новчаном кажњавању, ревизија на основу члана 441. ЗПП није дозвољена. Ревизија није дозвољена ни према вредности предмета спора побијаног дела у смислу члана 403. став 3. ЗПП. У овој врсти спора, у којој је према посебној законској одредби искључено право на изјављивање ревизије (члан 441. ЗПП), ревизија није дозвољена ни по основу преиначења (члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП), јер специјално правило искључује примену општег.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**